

РЕШЕНИЕ

№ 7245

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7401** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Г. М. А., чрез пълномощника си адв. Ч. срещу решение от 30.06.2022 г. на софийски районен съд, НО, 18 състав по НАХД № 8679/2019 г., с което е потвърдено НП № 18-4332-023988/03.12.2018 г., издадено началник група при отдел ПП, към СДВР, с което на основание чл. 185 ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 20, 00 лв. за извършено на нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като твърди, че не е извършил вмененото му нарушение. Неправилно районния съд приел, че от събраните по делото доказателства, безспорно се установява, приетата с НП фактическа обстановка. Счита за недоказано нарушението, според оплакванията, допуснато СПН, защото РС не разпитал актосъставител и свидетел по АУАН. Неправилно СРС е възприел за установена фактическата обстановка единствено на показанията на разпитаните свидетели. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателно постановление. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, началник група към отдел ПП, към СДВР, не взема становище по жалбата и не се представява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за основателност

на касационната жалба.

XX касационен състав на АССГ, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима и неоснователна. Решението на СРС е правилно като правен резултат.

Фактичестката страна на нарушението е приета от приложените по делото и административнонаказателната преписка писмени доказателства от които не се установява разлика в това, което е описано в АУАН, а оттам и в описанието на нарушението в НП. Касационен състав не приема да са допуснати СПН от това, че не бил разпитан пред РС актосъставител. В действащата към 01.04.2021 г. разпоредба на чл. 61, ал. 1 от ЗДвП - При разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели. Няма процесуално задължение да се разпита актосъставител и свидетел по АУАН; съдът не е нарушил правото на защита на въззивника, тъй като е допуснал до разпит сочен от защитата свидетел и е обсъдил показанията в решението; пълномощник на въззивника не е искал ангажиране на други доказателства в с.з. на 01.04.2021 г., когато е приключено съдебното следствие.

По делото е представена справка картон на водача Г. М. А. от която е видно, че лицето е санкционирано многократно за нарушения на ЗДвП.

Безспорно е, както правилно установява СРС, че при управление на МПС в нарушение на задълженията по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП касаторът е причинил ПТП и нанесъл щети на друго МПС – служебен автомобил на СДВР, който не е бил в движение и при подаден звуков сигнал към водача на А.. Съдът, в този състав приема, че нарушенията не се изчерпват с това „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“. СРС насочва нарушения и в хипотезите на чл. 175 от ЗДвП, но АНО в законовата му компетентност се задоволява само с вмененото нарушение по издаденото НП

По делото е представена заповед № 81213-515/14.05.2018 г., с която министъра на вътрешните работи е определил полицейските служители, които могат да издават фишове за налагане на глоби и да издават АУАН по ЗДвП, както и лицата, които могат да издават НП. Сред тях, в т. 1. 2 са записани и полицейските органи при ОПП, в ГД НП, както и мл. автоконтрольор в ОД на МВР и СДВР. В т. 2. 6 са посочени лицата, компетентни да издават НП и по-конкретно такива компетентни лица са зам. началник на отдел ПП, към СДВР.

Представена е служебна бележка по отношение на АНО за заемана длъжност. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение като фактите по делото не са изяснени в пълнота и фактичестката обстановка не е установена с необходимата категоричност. Съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП, в административнонаказателното производство редовно съставеният акт за установяване на административно нарушение има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Такова доказване, както се изложи по-горе не е проведено, а констатациите в АУАНН и НП не са опровергани, напротив подкрепят се с доказателства, изхождащи от жалбоподателя, по – конкретно декларацията от 04.11.2018 г.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение, с което е потвърдено НП, издадено от началник група към отдел ПП, към СДВР, с което на основание чл. 185 ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 20, 00 лв. за извършено на нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от въззивника допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

АУАН е издаден от компетентен орган ПИ при ОПП-СДВР, а НП от началник на група към отдел ПП, към СДВР, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма, със заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т. д. № 1/2014 г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен е издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани в нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. Съдът поддържа становище, че водещи до отмяна на акта са тези нарушения, които са съществени, а съществени са тези нарушения, които поставят под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти в конкретния случай, или които ограничават или нарушават правото на защита на страните.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно.

С оглед значимостта на охраняваните обществени отношения, обезпечаващи безопасния превоз на пътници, конкретното нарушение не би могло да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради което съдът намира изложените възражения в този смисъл за неоснователни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение от 30.06.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 8679/2019 г. на СРС, 18 състав е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XX-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.06.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 8679/2019 г. на СРС, 18 състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:
2.

Членове: 1.